

Actie gewenst vanwege zorgwekkend snelle uitbreiding moeraslantaarn

Leonie Tijsma & Baudewijn Odé, FLORON

Het aantal nieuwe groeiplaatsen van moeraslantaarn is afgelopen jaren alarmerend snel toegenomen. Het belang om deze fraaie invasieve exoot te bestrijden wordt steeds groter, met name op groeiplaatsen in de buurt van stromend water.

Herkomst en herkenning

De uit Noord-Amerika afkomstige moeraslantaarn (*Lysichiton americanus*) is een opvallende verschijning in het voorjaar. De tot een meter hoge aronskelkachtige plant bloeit in april en mei en is dankzij haar grote gele bloeiwijze niet te missen in de korte voorjaarsvegetatie. De bloeiwijze bestaat uit een heldergeel schutblad dat de bloeikolf met zeer kleine bloemen onderaan omsluit. Moeraslantaarn is een overblijvende plant met een korte, dikke wortelstok en zeer grote, glanzend groene bladeren. Ze zijn langwerpig eirond met een afgeknotte tot wigvormige voet en hebben een stompe tot spitse top. Na de bloeitijd sterft de bloeiwijze af, maar blijven de bladeren aanwezig. De Engelse naam voor deze plant is American Skunk-cabbage (skunk = stinkdier) en dat is niet geheel onterecht. De bloemen, en bij kneuzing ook de bladeren, verspreiden een onaangename aasgeur en lokken daarmee vliegen en kevers die zorgen voor de bestuiving van de plant.

Habitat, verspreiding en risico

In tegenstelling tot de meeste andere invasieve exoten groeit moeraslantaarn in min of meer stabiele en ongestoorde natuurlijke habitats zoals moerassen, broekbossen en oevers van rivieren, beken en meren. De soort groeit op zonnige tot beschaduwde, permanent natte standplaatsen op uiteenlopende bodems. In Nederland is de plant hoofdzakelijk aangeplant in tuinen en parken en vindt verwildering plaats vanuit deze plaatsen en kwekerijen middels zaad en rhizoomfragmenten via (stromend) water. Hoewel de meeste vindplaatsen in Nederland in het stedelijk gebied liggen, vrezen experts voor de potentiële ecologische schade als de soort zich in meer natuurgebieden gaat vestigen. In andere Europese landen zien we dat moeraslantaarn monoculturen vormt waarbij de inheemse vegetatie volledig weggeconcentreerd wordt. Om deze reden staat de soort op de Unielijst.

Bestrijding belangrijker dan ooit

Afgelopen jaren verschijnen nieuwe populaties van moeraslantaarn steeds vaker stroomafwaarts van bekende groeiplaatsen. FLORON vindt dit een zorgwekkende ontwikkeling en roept beheerders en terreineigenaren op moeraslantaarn langs stromend water te verwijderen om verdere verspreiding via zaden te voorkomen.

Figuur 1. Moeraslantaarn in een jonge rietvegetatie. (Foto: Willem Braam)

Figuur 2. Verspreiding van moeraslantaarn in Nederland in 2020-2025. (Bron: NDFF)

Ook langs wateren die in verbinding staan met andere wateren kunnen drijvende zaden zich verder in een gebied verspreiden. Bestrijding van moeraslantaarn is gelukkig relatief eenvoudig, maar vergt wel een lange adem. Rooien of uitsteken tot onder het maaiveld, bij voorkeur vlak na volledige bladontplooiing, is veelal voldoende. Nazorg is zeer belangrijk; zaden van de soort blijven minstens negen jaar kiemkrachtig en achtergebleven rhizoomfragmenten kunnen na enkele jaren weer uitgroeien tot bloeiende planten.

Goede bestrijding begint met de eerste waarneming. Geef jouw waarnemingen van moeraslantaarn door via de app VERA of Waarneming.nl en help zo mee verdere verspreiding van de plant naar natuurgebieden te voorkomen.

Figuur 3. Nieuwe groeiplaats van moeraslantaarn in het Gelderse Overasselt. (Foto: Baudewijn Odé)

Verder lezen

Informatie over moeraslantaarn op [Verspreidingsatlas.nl](#). Klik hier.

Informatie over moeraslantaarn op het [Nederlands Soortenregister](#). Klik hier.

Informatie van FLORON over exotische planten en het melden daarvan. Klik hier.

